

Reflectie: interview Violet Breackman

Violet is afgestudeerd als **professionele actrice** aan de toneelacademie van Maastricht. Ik heb haar ontdekt door de **podcast “De bitch en de Hoer” van Jaqueline Blom**. Violet was daar te gast een paar jaar geleden, omdat ze een soort gelijk onderzoek heeft gedaan toen ze in de opleiding zat en stages deed in het professionele werkveld. Ze is zichzelf toen vragen beginnen stellen over de schrijftuur van vrouwelijke rollen maar ook in het maakproces van vrouwen in een productie. Ik vind haar dus een interessante bron omdat zij een professioneel perspectief heeft op het onderwerp en er middenin heeft gestaan.

Wat neem ik mee?

- Violet is een paar jaar geleden afgestudeerd en had toen het gevoel dat er geen strijd meer nodig was voor dit onderwerp. Toch verschoot ze, toen ze in het werkveld stapte, dat er nog steeds veel werk aan de winkel is, wat gelijkheid van vrouwen en mannen betreft in een productie. Ik denk dat hier de **urgentie en relevantie** voor mijn onderzoek wel duidelijk is.
- Violet heeft ervoor gezorgd dat **mijn blik op stereotypering** wel **verruimd** is doorheen het proces. Zij zou ELKE rol willen spelen, dus ook stereotypes als secretaresses of prostituees, omdat ze ervan overtuigd is dat **elk personage zijn waarde heeft**.
- Ze vertelde ook dat **uiterlijk** wel degelijk een **invloed** heeft op de rollen die je krijgt. Bv. ze werd altijd gecast als de jonge vrouw, girl next door, tot dat ze haar haar zeer kort knipte. Toen kreeg ze plots andere rollen. Bv. activistes, lesbische personages,...
- Een interessant inzicht vond ik haar blik op heel de feministische beweging die aan het gebeuren is. Zij heeft het gevoel dat er op audities vaak “strong independant vrouwelijke rollen” gevraagd worden. Dit door heel het woke gebeuren. Zij vindt dit saai. **“Waar zijn de afhankelijke, gestoorde, toxische rollen?”** **“Door #metoo hebben we schrik gekregen om vrouwen gebreken te geven** en misschien moet ik het inderdaad meer zo bekijken. Ik hou van strong female characters, maar zijn deze echt wel zo interessant om te spelen? Ik heb ook vooral onthouden dat je als actrice **rollen moet aannemen die jou interessant lijken om te spelen**.
- **Arena** van een productie: **Er kan heel veel in, als de kleur, de mensen en de omgeving met wie je werkt allemaal goed zitten** volgens Violet. Dit is ook een mindset die door met Violet te praten verandert is bij mij. Voor ik begon met dit onderzoek dacht ik dat oplossingen zoeken om de stereotypes aan te passen dat dat de oplossing was. Ik was er ook van overtuigd dat sommige personages de dag van vandaag niet meer gespeeld kunnen worden. Mijn blik was zeer beperkt en zwart wit. Door het gesprek met Violet denk ik dat inderdaad veel kan als er over gecommuniceerd wordt en afspraken rond gemaakt worden. Censuur is volgens mij niet de oplossing maar **communicatie**. Zij heeft **mijn blik** hierin **verruimd**.
- **Het gaat niet over WAT je speelt maar over HOE je het speelt**. Die zin is vooral blijven hangen en heeft mij aan het denken gezet. (later hier meer over)
- **“voorzichtigheid is niet interessant”** Violet gaf aan dat door de tijden van nu (#metoo) mensen enorm voorzichtig zijn geworden. Niets mag meer en er moet steeds over

gepraat worden. Zij vindt het net fijner om er niet over te praten en sommige dingen gewoon te doen (bv. een seksscène) “De fun wordt uit het vak gezogen, omdat we de neiging hebben om alles plat te praten.” Hier ben ik niet volledig akkoord mee. Ik vind het net goed dat er zoveel over gepraat wordt en dat er **intimiteitscoaches** bestaan.

Communicatie is volgens mij de sleutel om, om te gaan met moeilijke onderwerpen als ‘grenzen.’ Hierin is zij voor mij dus een **tegenstem** voor mijn onderzoek.

- **Verskil onveiligheid en oncomfortabel(heid):** oncomfortabel zijn is logisch in het vak acteren. Buiten je comfortzone treden en grenzen opzoeken hoort erbij. Omdat je bij elke rol steeds delen uit jezelf put, in elk personage zit een deel van jezelf. Onveiligheid is iets anders, dat gaat over grenzen die overschreden worden. Het wordt onveilig als machtsverhoudingen meespelen, als er geen duidelijke afspraken worden gemaakt, als bepaalde personen binnen een productie je onveilig laten voelen.
- Violet noemt **oudere makers, reptielen**, dit zijn mensen die niet openstaan voor nieuwe inzichten en ideeën. Mensen die hun eigen visie als waarheid nemen en hier niet vanaf wijken. Zij denkt **niet** dat dit perse **generatiegebonden** is, maar ze spreekt van open en gesloten mensen. Het heeft volgens haar ook geen nut om te discussiëren met zo’n mensen.
- **Bron: Fleur Van Groningen** (onderzoek: het lichaam is vaak slimmer dan het hoofd)
- Regisseurs die het horizontale beleid gebruiken: regisseurs die gelijk staan met hun acteurs.

Violet is vooral een tegenstem voor mijn onderzoek: De voorzichtigheden van deze tijd zijn niet interessant. Beter in gesprek gaan en een fout maken, waardoor er een connectie gemaakt kan worden. Er moet iets aangegaan worden. Kunst moet boeiend zijn, en voor de rest kan alles.

COMMUNICATIE

Door dit gesprek ben ik ook meer opzoek gegaan naar waar de focus ligt van mijn onderzoek. Misschien heeft het meer te maken met HOE het gebeurt is dan met WAT er gebeurt is? Was die rol echt zo erg? Of ging het meer over de AANPAK ervan? Dit wil ik doorheen het proces van het maken van de voorstelling en gesprekken meer gaan uitzoeken.